

93 - తొంబది మూడవ దశకము

॥ ఇరువదినాలుగుమంది గురువులు ॥

బంధుస్నేహం విజహ్యం తవ హి కరుణయా త్వయ్యుపావేశితాత్మా
 సర్వం త్యక్త్వా చరేయం సకలమపి జగద్వీక్ష్య మాయావిలాసమ్ ।
 నానాత్వాత్ భ్రాంతిజన్యాత్ సతి ఖలు గుణదోషావబోధే విధిర్వా
 వ్యాసేధో వా కథం తౌ త్వయి నిహితమతేర్వీతవైషమ్యబుద్ధేః ॥ (93.1)

క్షుత్తుష్ణాలోపమాత్రే సతతకృతధియో జంతవస్సంత్యనంతాః
 తేభ్యో విజ్ఞానవత్త్వాత్ పురుష ఇహ వరస్తజనిర్దుర్లభైవ ।
 తత్రాప్యాయాత్మనః స్యాత్ సుహృదపి చ రిపుర్య స్త్వయి న్యస్తచేతాః
 తాపోచ్ఛిత్రేరుపాయం స్మరతి స హి సుహృత్ స్వాత్మవైరీ తతోఽన్యః ॥ (93.2)

త్వత్కారుణ్యే ప్రవృత్తే క ఇవ న హి గురుర్లోకవృత్తేఽపి భూమన్!
 సర్వాక్రాంతాపి భూమిర్న హి చలతి తతః సత్ క్షమాం శిక్షయేయమ్ ।
 గృహ్ణీయామీశ! తత్తద్విషయపరిచయేఽప్యప్రసక్తిం సమీరాత్
 వ్యాప్తత్వం చాత్మనో మే గగనగురువశాద్భాతు నిర్లేపతా చ ॥ (93.3)

స్వచ్ఛస్వాం పావనోఽహం మధుర ఉదకవత్ వహ్నివన్నా స్మ గృహ్ణోం
 సర్వాన్నీనోఽపి దోషం తరుషు తమివ మాం సర్వభూతేష్యవేయామ్ ।
 పుష్టిర్నష్టిః కలానాం శశిన ఇవ తనోర్నాత్మనోఽస్తీతి విద్యాం
 తోయాదివ్యస్త మార్తాండవదపి చ తనుష్యేకతాం త్వత్ప్రసాదాత్ ॥

(93.4)

స్నేహోద్వ్యాధాత్తపుత్రప్రణయమృతకపోతాయితో మా స్మ భూవం
 ప్రాప్తం ప్రాశ్నన్ సహేయ క్షుధమపి శయువత్ సింధువత్ స్యామగాధః ।
 మా పప్తం యోషిదాదౌ శిఖిని శలభవద్భృంగవత్ సారభాగీ
 భూయాసం కింతు తద్వద్ధనచయన వశాన్మాహమీశ! ప్రణేశమ్ ॥

(93.5)

మా బధ్యాసం తరుణ్యా గజ ఇవ వశయా నార్జయేయం ధనోఘం
 హర్తా న్యస్తం హి మాధ్వీహర ఇవ మృగవన్నా ముహం గ్రామ్యగీతైః ।
 నాత్యాసజ్జేయ భోజ్యే ర్షుష ఇవ బడిశే పింగళావన్నిరాశః
 సుప్యాం భర్తవ్యయోగాత్ కురర ఇవ విభో సామిషోఽన్యైర్న హన్యై ॥

(93.6)

వర్దేయ త్వక్తమానః సుఖమతిశిశువన్నిస్సహాయశ్చరేయం
 కన్యాయా ఏకశేషో వలయ ఇవ విభో! వర్జితాన్యోన్యఘోషః ।
 త్వచ్చిత్తో నావబుధ్యై పరమిషుక్పదివ క్షాభృదాయానఘోషం
 గేహేష్యన్యప్రణీతేష్యహిరివ నివసాన్యుందురోర్మందిరేషు ॥

(93.7)

త్వయ్యేవ త్వత్కృతం త్వం క్షపయసి జగదిత్యూర్ణనాభాత్ ప్రతీయాం
 త్వచ్చింతా త్వత్స్వరూపం కురుత ఇతి దృఢం శిక్షేయే పేశకారాత్ ।
 విడ్భస్మాత్మా చ దేహో భవతి గురువరో యో వివేకం విరక్తిం
 ధత్తే సంచింత్యమానో మమ తు బహురుజాపీడితోఽయం విశేషాత్ ॥

(93.8)

హీ హీ మే దేహమోహం త్యజ పవనపురాధీశ యత్ ప్రేమహేతోః
 గేహే విత్తే కళత్రాదిషు చ వివశితాస్త్యత్పదం విస్మరంతి ।
 సోఽయం వహ్నేశ్శునో వా పరమిహ పరతస్సాంప్రతం చాక్షికర్ణ-
 త్వగ్నిహ్వోద్యా వికర్షంత్యవశమత ఇతః కోఽపి న త్వత్పదాభ్యే ॥

(93.9)

దుర్వారో దేహమోహో యది పునరధునా తర్హి నిశ్శేషరోగాన్
 హృత్వా భక్తిం ద్రఢిష్ఠాం కురు తవ పద పంకేరుహే పంకజాక్ష! ।
 నూనం నానాభవాంతే సమధిగతమిమం ముక్తిదం విప్రదేహం
 క్షుద్రే హా హంత మా మా క్షిప విషయరసే పాహి మాం మారుతేశ! ॥

(93.10)

॥ ఇతి ఇరువదినాలుగుమంది గురువులు అను
 తొంబది మూడవ దశకము సంపూర్ణము ॥